

ת"פ 7015/01/14 - מדינת ישראל נגד נ ח ר

בית משפט השלום באילת
ת"פ 7015-01-14 מדינת ישראל נ' ר (עציר)
20 מאי 2014

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל
נ ח ר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שרית קביץ

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ב"כ המאשימה תציג לנאשם את תגובתה על מנת שהנאשם יודיע האם בכוונתו ליתן תגובה לתגובה.

ניתנה והודעה היום כ' אייר תשע"ד, 20/05/2014 במעמד הנוכחים.

יוסי טופף, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

בית המשפט ייצא להפסקה ויתן החלטתו בעוד מספר דקות.

ניתנה והודעה היום כ' אייר תשע"ד, 20/05/2014 במעמד הנוכחים.

יוסי טופף, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפניי בקשה מטעם הנאשם לפסול עצמי מלישב בדין בתיק דנא, לאור סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

הרקע לבקשה

2. בהליך זה הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה לחוק העונשין; תקיפה סתם בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

3. הנאשם כפר במיוחס לו ונקבעו שני מועדי דיון להצגת הראיות.

4. ביום 12.5.2014 התקיימה ישיבת הוכחות ראשונה, במהלכה נשמעה עדותה של המתלוננת.

הבקשה

5. ביום 18.05.2014 הגיש הנאשם בקשה שלפניי, להורות על פסילתי מלישב בדין בעניין דנא. בנמקו הבקשה טען הנאשם כי בית המשפט נהג בו בעוינות בוטה, זלזול מוחץ, שנאה עזה ונקמנות לשמה ללא כל סיבה, כך כלשונו. הנאשם טען כי במהלך ישיבת ההוכחות בית המשפט האיץ בו לסיים את חקירתו הנגדית תוך הפגנת חוסר סובלנות, זלזול ואף אימים כלפיו. בין לבין, הלין הנאשם כי במהלך ישיבת

ההוכחות נאלץ בית המשפט להפסיק את הדיונים לצורך שמיעת תיקים אחרים. כמו כן, ציין הנאשם בבקשתו כי באותו המועד נתן מותב זה גזר דין בעניינו, במסגרת הליך אחר (ת"פ 50318-06-13), ולדבריו מדובר "בגזר דין רצחני לשמו, נקמני ג דא" ובמסגרת הבקשה תקף הנאשם את תוכנו של גזר הדין. עוד טען הנאשם כי מותב זה הינו חותמת גומי לבקשות המשטרה היות ונעתרתי לבקשה לשמוע את עדותה של המתלוננת בדלתיים סגורות. הנאשם חזר על טענתו כי הוא חף מפשע ואילו המתלוננת עצמה "ידועה כשקרנית, נאלחת, נלאית ונבזית".

מבקשתו זו של הנאשם, כמו גם מבקשה קודמת שהוגשה בהליך זה מיום 20.04.2014 במסגרתה ביקש הנאשם לזמן עדי הגנה לישיבת ההוכחות, אשר התקבלה כשלעצמה, עולה כי לנאשם טענות רבות כלפי שופטים רבים ביניהם: כב' השופט ברינגר בגין זלזול בו; כב' השופטת שטרית אשר לדבריו הקשיבה לו באוזניים אטומות והפגינה כלפיו זלזול מחריד; כב' השופט גד גדעון אשר לדבריו שיקר לו ועוד טענות רבות וחריפות כנגד המשטרה והפרקליטות בגין ניסיון לעשות לו לינץ' משפטי, קבלת שוחד וכדומה.

6. ב"כ המאשימה בתגובתה לבקשה עתרה לדחייתה. לשיטת המאשימה אין כל חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים מצד בית המשפט וידוע הוא כי אין די בחשש סובייקטיבי כדי לבקש את פסילת המותב. נטען כי היכרות מוקדמת של בית המשפט את הנאשם אינה מהווה כשלעצמה עילת פסלות ולכן אין עילת פסילה בשל כך שמותב זה דן בעניינו בהליך אחר של הנאשם. המאשימה טענה כי חזקה על בית המשפט כי יידע להתעלם מפרשות קודמות הקשורות בנאשם ויכריע בתיק זה על סמך הראיות וטענות הצדדים.

7. במסגרת הדיון היום ביקשתי את תגובת הנאשם לתגובת המאשימה והנ"ל טען שהמאשימה לא התייחסה לכך שבית המשפט איים עליו והפסיק אותו במהלך החקירה. לטענת הנאשם לא עלה בידו להשלים את החקירה הנגדית ובאמתחתו שאלות נוספות להציג למתלוננת.

דין ומסקנות

8. לאחר ששקלתי כלל טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות ואבאר עמדתי.

9. עילת פסלות שופט מלדון בתיק בשל חשש ממשי למשוא פנים היא העומדת בליבת דיני הפסלות. עובר לחקיקת סעיף 77א לחוק בתי המשפט, הקובע כללי פסלות שופט מלישב בדין, פותחו ועוצבו במשך עשרות שנים - בשורה ארוכה של החלטות ופסקי דין, אשר ניתנו על-ידי נשיאי בית המשפט העליון לדורותיו - העקרונות והכללים בדבר פסלות שופט.

כך פסק הדין המנחה בב"ש 48/75 **רחמים ידיד נ' מדינת ישראל**, פ"ד כט(2) 375, שם עתר המערער לפסילת השופט מלישב בדין בטענה כי לשופט דעה קדומה לגבי נשוא משפט המערער, שהינה פרי ממצאיו

במשפט קודם, בעטיה עלול השופט לנהוג בחוסר אובייקטיביות. בהידרשו למבחן, לפיו יש לדון בטענת פסלות שופט בנסיבות של דעה קדומה העלולה להטות המשפט, אימץ הנשיא אגרנט מבחן "האפשרות הממשית", בהעדיפו מבחן זה על-פני מבחן "החשד הסביר", בקובעו בעמוד 381 לפסק הדין לאמור:

"מבחן 'האפשרות הממשית' אין משמעותו, כי כדי להסיק בדבר קיום האפשרות של נגיעה כאמור, יש לתהות לפני ולפנים בהלך מחשבותיו (state of mind) של השופט שמבקשים לפסלו; משמעותו היא, שמן הנסיבות החיצוניות הכרחי להתרשם שקיימת אפשרות מאד מסתברת, שאכן נבצר מהשופט לשפוט את דינם של בעלי הדין באובייקטיביות הדרושה."

(ראו גם, מאיר שמגר "על פסלות שופט - בעקבות ידיד תרתי משמע" **גבורות לשמעון אגרנט** (תשמ"ז) 87, עמודים 106-107).

יתרה מזאת, הלכה פסוקה היא, כי אין די בתחושה סובייקטיבית כדי לבסס עילת פסלות, אלא על העותר לפסילת שופט מלישב בדין, להניח תשתית ראייתית אובייקטיבית, ממנה ניתן יהא להסיק כי דעתו של השופט ננעלה וכי לא יתאפשר לו לשפוט משפט צדק (ראו: ע"א 8743/04 **משה בר נר נ' אשר רוט** (ניתן ביום 16.01.2005); בג"צ 2148/94 **אמנון גלברט נ' יושב ראש ועדת החקירה לבדיקת אירועי הטבח בחברון**, פ"ד מח(3) 573, 585; בג"צ 1923/91 **אדוארד רוזנצויג נ' בית הדין הרבני האזורי בחיפה**, פ"ד מו(2) 1, 17-20; ע"פ 184/85 **שערבי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(1), 446; ע"א 1013/92 **הרוש נ' הרוש**, פ"ד מו(2), 133; ע"א 8019/03 **בזק נ' אובקיידר**, תק-על 2003 (3), 28).

ויוטעם, בחינת אמת המידה בדבר חשש ממשי למשוא פנים הינה תמיד בחינה המיוחדת לנסיבות המקרה הנדון (בג"צ 1622/00 **יואב יצחק נ' נשיא בית המשפט העליון**, פ"ד נד(2) 54, 64).

9. במקרה דנא, לא הצביע הנאשם על כל אמירה ממנה משתמע כי בית המשפט נעל דעתו בעניינו בהליך זה. בקשתו של הנאשם מתבססת על תחושות סובייקטיביות לפיהן בית המשפט מגלה כלפיו שנאה ועוינות ללא הצדקה. אין לי אלא להצטער שאלו הן תחושותיו של הנאשם, אך למותר לציין כי אין לכך כל בסיס. אכן, מותב זה דן בעניינו של הנאשם בהליך אחר במסגרתו מצא להרשיעו בעבירה של איומים כלפי עורך דינו ולגזור את דינו. עם זאת, אין אומר הדבר כי בית המשפט חרץ את דינו של הנאשם ביתר ההליכים התלויים ועומדים כנגדו, שכן כל מקרה עומד בפני עצמו ובית המשפט מכריע אך על סמך הראיות המונחות בפניו ובהתאם לטענות הצדדים הרלוונטיות למקרה הנדון. אינני מקבל את טענותיו של הנאשם כי בית המשפט מנע ממנו לחקור את המתלוננת. ההיפך הוא הנכון, בית המשפט גילה אורך רוח עם הנאשם בייחוד לאור העובדה שאין הוא מיוצג ועל אף שבית המשפט העמיד אותו על זכותו לקבל ייצוג מטעם הסנגוריה הציבורית. חקירתה של המתלוננת בידי הנאשם היתה ממושכת, כפי העולה אף מפרוטוקול הדיון. אכן, מעת לעת, מצאתי להנחות את הנאשם להתמקד בעיקר במסגרת חקירתו ולהימנע מהעלאת טענות שמקומן להישמע, אם בכלל, בשלב הסיכומים. למותר לציין, כי לצד זכותו הבסיסית של הנאשם להציג שאלות במסגרת חקירה נגדית, שומה על בית המשפט לנהל את הדיון

באופן יעיל, ענייני ורלוונטי בסוגיות שבמחלוקת. כך נעשה בהליך זה.

אטעים כי במהלך ישיבת ההוכחות נאלץ בית המשפט להורות על הפסקה בחקירת המתלוננת בשל הצורך לשמיעת תיקי עצורים היות ומותב זה שימש אותה עת כשופט תורן. לא מצאתי כי היה בכך כדי פגיעה כלשהי במי מהצדדים, שכן בבית המשפט באילת נדרשים השופטים כדבר שבשגרה לשמוע מעת לעת הליכי מעצר דחופים ולצורך כך הופסק הדיון וחודש מיד לאחר מכן. מיד עם חידוש חקירתה הנגדית של המתלוננת ניתנה לנאשם הזכות להשלים את חקירתו עד אשר הוא עצמו הודיע כי תמו שאלותיו.

10. לבסוף, באשר לטענות הנאשם כנגד גזר הדין שניתן בעניינו בהליך אחר, לא מצאתי כי יש בכך כדי עילת פסילה בהליך זה.

הלכה ידועה היא כי ערעור או השגה על החלטות שופט אינם נעשים במסגרת דיני הפסלות, אלא במסגרת הסדרי הערעור האחרים הנוהגים, ערעור ברשות או בזכות, לפי העניין. נא ר' פסיקת כב' הנשיא א' ברק בע"א 1427/06 פלוני נ' פלוני (מיום 23.8.2006):

"ההלכה היא כי החלטות דיוניות שאינן לרוחו של מי מן הצדדים אינן יוצרות, כשלעצמן, עילת פסלות. הדרך לתקיפת החלטות מעין אלו היא באמצעות הגשת בקשות רשות ערעור או ערעור-על פי סדרי הדין-ולא באמצעות הגשת בקשות פסלות וערעור פסלות (ע"א 7186/98 מלול נ' ג'אן ואח' (לא פורסם) [פורסם בנבו]; ע"א 3086/02 הדני נ' הבנק הבינלאומי הראשון בע"מ (לא פורסם) [פורסם בנבו]). אפשר שבראייתו של המערער נוצר חשש למשוא פנים כלפיו, אולם חשש זה אינו יוצא מכלל חשש סוביקטיבי גרידא, שאינו מקים עילת פסלות (ע"א 3484/01 באן נ' באן (לא פורסם) [פורסם בנבו]; ע"א 7857/04 צ'רטוק נ' וינקלר (לא פורסם) [פורסם בנבו]; ע"א 10763/05 עו"ד יורם חכם ואח' נ' סיאג ואח' (לא פורסם) [פורסם בנבו])."

מכאן, ככל שברצונו של הנאשם לערער על הכרעת הדין ו/או גזר הדין בעניין אחר, סלולה בפניו הדרך לפנות לבית המשפט של ערעור בתוך 45 יום ממועד מתן גזר הדין. אבהיר כי אין בהחלטתי בהליך אחד כדי הסקת מסקנה בדבר קיום פגם בהלך מחשבותי המונעים ממני לשפוט את הנאשם בהליך אחר.

11. לסיום, אין לי אלא להפנות להלכה הפסוקה המורה כי כשם שחובה על שופט לפסול עצמו מקום שהתנאים מחייבים זאת, כך חובה עליו שלא לפסול עצמו מקום שהתנאים לפסילה אינם מתקיימים. נפסק כי "חובת השיפוט היא חובת השופט" (ע"פ 1816/90 גרשוני נ' מדינת ישראל, פ"ד מד (2), 781; ע"פ 5756/95 עתאמנה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] תק-על (4) 199).

12. על יסוד מקבץ האמור - הנני דוחה את הבקשה.

ניתנה והודעה היום כ' אייר תשע"ד, 20/05/2014 במעמד הנוכחים.

יוסי טופף, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מתיר לנאשם לחזור בו מכפירתו בכתב האישום.

מורה על הגשת כתב אישום מתוקן בהליך זה אותו אני מסמן כא/1.

לבקשת הצדדים מורה על צירופם של התיקים הבאים: ת"פ 23137-05-14 ותיק פלא שמספרו 98195/14 לתיק זה.

ניתנה והודעה היום כ' אייר תשע"ד, 20/05/2014 במעמד הנוכחים.

יוסי טופף, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם באמור בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 7015-01-14, בת"פ 23137-05-14 ותיק פלא שמספרו 98195/14, אני מרשיע אותו בעבירות המפורטות בהם.

ניתנה והודעה היום כ' אייר תשע"ד, 20/05/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה כתבי אישום כדלקמן:

כתב אישום מתוקן בת"פ 7015-01-14 בעבירות של תקיפה סתם כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

כתב אישום בת"פ 23137-05-14 בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין והטרדת עד לפי סעיף 249 לחוק העונשין.

כתב אישום בתיק פלא שמספרו 98195/14 בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. הנאשם יליד שנת 1953 ועברו מכביד הכולל הרשעות בתחום האלימות, לרבות איומים, העלבת עובד ציבור, התנהגות פרועה במקום ציבורי ועוד הרשעות רבות.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, ובנסיבות הענין לא ראיתי לנכון לסטות ממנו.

4. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, בחנתי את האיזונים בין אינטרס הציבור אל מול נסיבות המקרה, את הודאת הנאשם בשלושה כתבי אישום ובדרך זו ביצע "ניקוי שולחן" וחסך בזמנו של בית המשפט, ולאחר ששמעתי את עמדת המתלוננת באמצעות ב"כ המאשימה ולאור החזקה כי המאשימה הציגה לבית המשפט עונש המצוי במתחם הענישה ההולם והמתאים בנסיבותיו של הנאשם, אינני רואה לסטות מהסדר הטיעון ואינני רואה בו חריגה בלתי סבירה מנורמת ענישה ראוייה.

5. לפיכך, אני מטיל בזה על הנאשם עונש כדלהלן:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים אשר תימנה מיום מעצרו 29.12.2013. תקופת מאסר זו תרוצה בחופף לעונש המאסר למשך 14 חודשים כפי שנגזר על הנאשם במסגרת ת"פ 50318-06-13.

סך הכל ירצה הנאשם תקופת מאסר של 24 חודשים אשר תימנה מיום 29.12.2013.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות על סך 10,000 ש"ח, אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת אלימות לרבות איומים. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים מהיום - ייאסר בגין כך למשך 90 יום.

השב"ס יאפשר לנאשם לחתום על כתב התחייבות מיד בתום הדיון.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו לשיקול דעת המאשימה.

6. הדיון שנקבע להיום בת"פ 23137-05-14 בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת שטרית מבוטל.

מזכירות בית המשפט תעדכן את יומנה של כב' השופטת שטרית ותביא החלטה זו לידיעתה.

זכות ערעור על פסק הדין תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' אייר תשע"ד, 20/05/2014 במעמד הנוכחים.

יוסי טופף, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

פוסק הוצאות שכר בטלה לעדי התביעה 1, 3 ו-4 בגין התייצבותם לשני מועדים - האחד למשך פרק זמן שאינו עולה על 4 שעות והאחר למשך פרק זמן העולה על 4 שעות והכל בהתאם לתקנות.

פוסק הוצאות שכר בטלה לעד תביעה 7 ולעד ההגנה ניסים כהן לפי פרק זמן קצר מ-4 שעות, בהתאם לתקנות.

ניתנה והודעה היום כ' אייר תשע"ד, 20/05/2014 במעמד הנוכחים.

יוסי טופף, שופט

הוקלדעלידיאיטה רוט